

Ехъ, че топки ще си правимъ
Бѣлички и нѣжни!
Послѣ бой ще си отворимъ
Съсъ гранати снѣжни.

Хайде! викна Димитрана,
Викна и затропка,
Ето ази ще зафърля
Мойта снѣжна топка.

Ц. Калчевъ.

Какъ се качила баба на небето.

(НАРОДНА ПРИКАЗКА).

Живѣлъ дѣдо съ старата си бабичка въ сиромашка кѣщица. Всичкиятъ имъ имотъ билъ една пѣстра качулата кокошчица, която се въртѣла повече около своитѣ господари.

Веднажъ кокошката намѣрила едно едро бобово зърно и взела да се мъчи да го клѣвне. Зърното отскачало на разни страни и паднало прѣзъ една дупка подъ пода на стаята. Тамъ пустнало корени и взело да расте нагорѣ и подигнало дѣската, та я изкривило. Старецътъ разковалъ дѣската и оставилъ боба да расте свободно. Расълъ що расалъ и за скоро стигналъ до тавана. Отворилъ дѣдо дупка и на тавана, па оставилъ боба да расте още по-нагорѣ. Слѣдъ мѣсецъ-два бобътъ достигналъ на височина до небето.